

ผนวก ข

ข้อมูลสังเขป สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ

ประวัติความเป็นมา

สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคลประเภทสมาคม ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2533 ซึ่งเป็นปีที่ภาครัฐบาลมีการออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยทั้งระบบ ทั้งด้านการผลิตการสร้างภาพยนตร์ไทย และการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศ การดำเนินการมีในหลายมิติ เริ่มตั้งแต่การปรับปรุงพระราชบัญญัติภาพยนตร์ฉบับใหม่ทดแทนกฎหมายเดิมที่ล้าสมัย การจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ มีชื่อย่อว่า กสภ. ซึ่งเป็นคณะกรรมการร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชน มีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นเลขานุการและจัดตั้งคณะทำงานตามมติของคณะกรรมการ กสภ. ภารกิจหลักของ กสภ. จะมีตั้งแต่การแก้ปัญหาเรื่องการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ การจัดงานมหกรรมภาพยนตร์เอเซียแปซิฟิค เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย การทำหน้าที่ของคณะกรรมการอนุญาตการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย แต่เนื่องจากจุดอ่อนของโครงสร้างคณะกรรมการเป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งจากทางฝ่ายการเมือง และไม่ได้มีเวลาทำงานเต็มเวลา จึงทำให้เกิดปัญหาในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยที่เป็นระบบ ในส่วนของภาคเอกชนได้เล็งเห็นถึงปัญหาของ กสภ. นับตั้งแต่โครงสร้างของคณะกรรมการที่มีผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการภาพยนตร์จริง ๆ เป็นกรรมการในสัดส่วนที่น้อยมาก อีกทั้งการขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการตามนโยบายและแผนงาน จึงได้มีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำของวงการภาพยนตร์ไทย คือการสร้างภาพยนตร์ ไปถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำ อย่างการค้าวีซีดี ดีวีดี รวม 11 กลุ่มสาขาวิชาชีพ เพื่อให้เป็นสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ แต่ด้วยการขาดความพร้อมของภาคเอกชน ประกอบกับไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังจากรัฐ ทำให้การจัดตั้งสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ที่มุ่งหวังการให้สมาชิกแต่ละสาขาวิชาชีพรวมกลุ่มเป็นสมาคมที่เข้มแข็งก่อนผนวกรวมเป็นสมาพันธ์ตามหลักการดำเนินการสากล ปัจจุบันสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติประกอบไปด้วยสมาชิกสาขาต่าง ๆ ดังนี้

1. สาขาผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ แปรสภาพมาเป็นสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ

2. สาขาเจ้าของโรงภาพยนตร์ เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ

3. สาขาผู้กำกับการแสดงภาพยนตร์ จัดทะเบียนเป็นสมาคม

4. สาขาดารา นักแสดง เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ

5. สาขาทีมสร้างภาพยนตร์ เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ

6. สาขานักพากย์ภาพยนตร์ จัดทะเบียนเป็นสมาคม

7. สาขา แลป เทคนิค ล้างพิมพ์ฟิล์ม จัดทะเบียนเป็นสมาคม

8. สาขาบริการจัดจำหน่ายภาพยนตร์ เป็นชมรมผู้ประกอบการ

9. สาขาผู้สื่อข่าวบันเทิง จัดทะเบียนเป็นสมาคม

10. สาขาผู้ผลิตและบริการจัดจำหน่ายวีดีทัศน์ เป็นกลุ่มผู้ประกอบการ

11. สาขานักวิชาการจากสถาบันการศึกษา และมหาวิทยาลัยสาขาภาพยนตร์ เป็นกลุ่มวิชาชีพ

บทบาทหน้าที่หลักของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์และระเบียบของสมาคม กล่าวคือ สมาคมไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง และมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการอาชีพที่เกี่ยวข้องทางด้านภาพยนตร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความเป็นเลิศทางด้านภาพยนตร์

2. เพื่อประสานความร่วมมือและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสมาคมกับรัฐบาลองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง และนานาชาติ

3. เพื่อดำรงรักษาและพัฒนาศิลปะ, ศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

4. เป็นศูนย์รวมข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ ส่งเสริม และบริการให้คำปรึกษาตลอดจนถ่ายทอดความรู้ทางด้านเทคนิคและเทคโนโลยีสมัยใหม่แก่ผู้ประกอบการภาพยนตร์และประชาชนทั่วไป

5. ส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนากฎหมายภาพยนตร์ร่วมกับรัฐบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความก้าวหน้าให้แก่งานด้านนี้มากยิ่งขึ้น

6. ไม่มีนโยบายหรือเจตนาจัดตั้งโต๊ะบิลเลียด เพื่อเล่นการพนันเอาทรัพย์สินกัน และไม่มีนโยบายเจตนาหาผลกำไรแบ่งปันกัน

7. มีนโยบายต่อต้านและปราบปรามผู้ละเมิดลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ทุกรูปแบบ อย่างจริงจัง

ผลงานที่สำคัญของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติที่ผ่านมาได้เริ่ม ทำการวางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริม

อุตสาหกรรมของคนไทย ในแนวคิดสร้างใหม่ หรือที่เรียกว่า Value Creation ซึ่งจะเป็นอุตสาหกรรมหลักเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศไทยในอนาคต เพราะการแข่งขันในเวทีโลกประเทศไทยไม่สามารถจะพึ่งพิงอุตสาหกรรมประเภทการสร้างมูลค่าเพิ่ม หรือ Value Added ได้อีกในอนาคต เนื่องจากคู่แข่งอย่างจีน สามารถพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตแบบการสร้างมูลค่าเพิ่มได้มีประสิทธิภาพมากกว่าประเทศไทย การวางรากฐานอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย เริ่มตั้งแต่ขบวนการปรับปรุงกฎหมายภาพยนตร์ฉบับใหม่ให้มีการเปิดกว้างมากขึ้นในด้านการส่งเสริม แทนที่จะมุ่งในด้านการควบคุมแต่เพียงอย่างเดียว

สำหรับภายในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย สมาคมสมาพันธ์ได้ดำเนินการสร้างความเป็นธรรมแก่มวลสมาชิกในการดำเนินธุรกิจภาพยนตร์ไทยร่วมกันสรุปได้ดังนี้

- การวาง Booking หนังไทยในโรงภาพยนตร์ เพื่อให้หนังไทยฉายช่นกันเอง ทำให้เสียโอกาสการทำรายได้
- การกำหนดสัดส่วน Film Hire ของภาพยนตร์ไทย เพื่อลดข้อขัดแย้งระหว่างเจ้าของหนังและเจ้าของโรงภาพยนตร์
- การกำหนด Windows ภาพยนตร์ไทยก่อนลงหนังแผ่นเป็นระยะเวลา 4 เดือน เพื่อให้สมาชิกทั้ง โรงภาพยนตร์ สายหนังต่างจังหวัด ผู้ค้าวิดีโอ วีซีดี ดีวีดี ได้มีโอกาสในการสร้างรายได้จากภาพยนตร์ไทยอย่างเป็นธรรม
- การนำหนังไทยไปออกตลาดเมืองคานส์ และตลาดสำคัญทั่วโลก เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดของหนังไทย และเปิดโอกาสให้ผู้กำกับภาพยนตร์ไทยได้รับแนวความคิดการสร้างภาพยนตร์ในกระแสดตลาดโลก
- การปราบปราม วีซีดี วีดีโอ และ ดีวีดี ละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อรักษาประโยชน์ของภาพยนตร์ไทยที่ดำเนินธุรกิจอย่างถูกต้อง
- การจัดงานประกวดภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยม รางวัลสุพรรณหงส์ เพื่อส่งเสริมการสร้างภาพยนตร์ไทยที่มีคุณภาพ
- เป็นกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ร่วมกับ กองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- การแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ เป็นกรณี ๆ โดยไม่ต้องพึ่งพาขบวนการด้านศาล

โครงสร้างการบริหารงานของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติในปัจจุบัน

การบริหารงานของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ สมาชิกจะเลือกตั้งนายกสมาคม กรรมการจากตัวแทนจาก 11 สาขาวิชาชีพ และกรรมการกลางอีก 11 ท่านรวม 23 ท่าน เป็นคณะกรรมการสมาคม มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี นายกสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติจะแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้นชุดหนึ่งเพื่อ ดำเนินการบริหารสมาคมตามระเบียบข้อบังคับ รายชื่อกรรมการ และกรรมการบริหารมีดังนี้

รายชื่อคณะกรรมการสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายสมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ	นายกสมาคมสมาพันธ์ฯ
2	นายวิสูตร พูลวรลักษณ์	กรรมการสาขาผู้อำนวยการสร้าง
3	นายปรัชญา ปิ่นแก้ว	กรรมการสาขาผู้กำกับการแสดง
4	นางจันทราทิพย์ ทิพย์จันทร์	กรรมการสาขานักข่าวบันเทิง
5	นายยอดชาย เมฆสุวรรณ	กรรมการสาขา ดารา-นักแสดง
6	นายมานพ อุดมเดช	กรรมการสาขาทีมงานสร้างภาพยนตร์
7	นายสง่า เจนจรัสสกุล	กรรมการสาขาแลกเปลี่ยน
8	นายพิทักษ์ ตระกูลเค้ามูลคดี	กรรมการสาขานักพากย์ภาพยนตร์
9	นายสุวัฒน์ ทองร่มโพธิ์	กรรมการสาขาเจ้าของโรงภาพยนตร์
10	นายชัยยงค์ มั่นฤทัย	กรรมการสาขาจัดจำหน่ายภาพยนตร์
11	นายเสกสรรค์ สุนันทกิจเพชร	กรรมการสาขาจัดจำหน่ายวีดิทัศน์
12	นางชนิษฐา จิตต์ประกอบ	กรรมการสาขานักวิชาการ
13	นายนคร วีระประวัติ	กรรมการกลาง
14	นายวิทยา ศุภพรโอภาส	กรรมการกลาง
15	นายชัยวัฒน์ ทวีวงศ์แสงทอง	กรรมการกลาง
16	นายอดิเรก วัฏลีลา	กรรมการกลาง
17	นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	กรรมการกลาง
18	นายวันชัย เต็มจิตอารีย์	กรรมการกลาง
19	นายสันติ ชูขวัญทอง	กรรมการกลาง
20	พลตรีธวัชวาทณ์ ทิพย์จันทร์	กรรมการกลาง

21	นายธนิศย์ จิตนุกูล	กรรมการกลาง
22	นายบัณฑิต ฤทธิธก	กรรมการกลาง
23	นายอัจริยะ (จาร์) ห่อเดช	กรรมการกลาง

คณะกรรมการบริหาร

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายสมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ	นายกสมาคมสมาพันธ์ฯ
2	นายดอกดิน ภัณฑามาลย์	อุปนายกคนที่ 1
3	นายจากฤก กัลย์จากฤก	อุปนายกคนที่ 2
4	นายสมชัย ฌตรพัฒน์ศิริ	อุปนายกคนที่ 3
5	นายชัยวัฒน์ ทวีวงศ์แสงทอง	เลขาธิการ
6	นายสุรศักดิ์ สรรพทิพย์เสรี	รองเลขาธิการและเหรัญญิก
7	นายอัจริยะ (จาร์)ห่อเดช	รองเลขาธิการ
8	นายวันชัย เต็มจิตธอารีย์	ปฎิคม
9	นายเพี้ยนชัย พิพัฒน์ภานุกุล	นายทะเบียน
10	นายปรัชญา ปิ่นแก้ว	กรรมการ
11	นายนคร วีระประวัติ	กรรมการ
12	พลตรีธวัชวัฒน์ ทิพย์จันทร์	กรรมการ
13	นายมานพ อุดมเดช	กรรมการ
14	นายอดิเรก วัฏลีลา	กรรมการ
15	นายสันติ ชูขวัญทอง	กรรมการ
16	นายชัชชา ฌัณนาตระกูล	กรรมการ
17	นายอดชาัย เมฆสุวรรณ	กรรมการ
18	นายวิทยา ศุภพรโสภาส	กรรมการ
19	นายมานพ ฌัมพูช	กรรมการ
20	นายธนิศย์ จิตนุกูล	กรรมการ
21	นายบุญสม รัตนจตุพร	กรรมการ

ที่ทำการของสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ตั้งอยู่เลขที่ 31/9 ชั้น 2 รอยัลซิติ้
อเวนิว โรงภาพยนตร์ UMG ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ 10320 โทรศัพท์ 02-641 5917-8 โทรสาร 02-641 5919
e-mail: thainationalfilm@thaimail.com website : <http://www.thainationalfilm.com/>

โครงสร้างอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

โครงสร้างอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยสามารถแบ่งเป็นส่วนส่วนตาม Value Chain ของกิจกรรม และองค์ประกอบของผู้ประกอบการหรือผู้ที่มีอาชีพในวงการภาพยนตร์เป็น 6 ส่วนด้วยกัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ส่วนก่อนการถ่ายทำ จะประกอบไปด้วยกิจกรรมเกี่ยวกับการตัดสินใจสร้างภาพยนตร์ไทย ซึ่งจะต้องมีการจัดทำแผนควบคุมการสร้างภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์ การจัดหาผู้แสดงสถานที่ถ่ายทำ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ผู้ประกอบการที่มีบทบาทในส่วนนี้จะเป็นบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ไทย, ตัวผู้แสดงเองรวมไปถึงธุรกิจจัดหานักแสดง และโรงเรียนสอนการแสดงต่าง ๆ ผู้มีอาชีพเขียนบทภาพยนตร์ ผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งจะต้องจัดเตรียมสถานที่ถ่ายทำ และอุปกรณ์การถ่ายทำ ประมาณการว่าขนาดของธุรกิจในส่วนนี้มีมูลค่าประมาณปีละ 300 ล้านบาท

2. ส่วนถ่ายทำภาพยนตร์ จะมีผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวกับการสร้าง และให้เช่าโรงถ่ายทำ ผู้ให้เช่าอุปกรณ์ถ่ายทำทั้งไฟฟ้า แสงสีเสียง และกล้อง ทีมงานสร้างฉาก ผู้กำกับ ตากล้อง ทีมงานการถ่ายทำ ดารานักแสดง ช่างออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้า แต่งหน้า ทรงแผ่น สำหรับนักแสดง บริษัทขายฟิล์มถ่ายทำภาพยนตร์ ตลอดจน ผู้ให้บริการที่พัก อาหาร และพาหนะเดินทางสำหรับกองถ่ายทำภาพยนตร์ ประมาณการว่าธุรกิจในส่วนนี้มีมูลค่าปีละกว่า 1,200 ล้านบาท

3. ส่วนหลังการถ่ายทำ จะเป็นส่วนของกิจกรรมในห้องแล็บและเทคนิค เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ แล็บล้างและพิมพ์ฟิล์ม แล็บทำเทคนิคด้านภาพและเสียง การตัดต่อและบันทึกเสียง ประมาณการว่ามีมูลค่าธุรกิจปีละประมาณ 1,000 ล้านบาท

4. ส่วนการตลาด ประกอบไปด้วยกิจกรรม การหาผู้สนับสนุน หาดตลาดขายภาพยนตร์ไทย และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ผู้ประกอบการในส่วนนี้จะเป็นบทบาทของ บริษัทผู้จัดจำหน่ายสายหนังต่างจังหวัด และตัวแทนจำหน่ายภาพยนตร์ไทยในต่างประเทศ ประมาณการว่าขนาดของเม็ดเงินที่เป็นธุรกิจในส่วนนี้จะมีมูลค่าประมาณปีละ 800 ล้านบาท โดยเป็นรายได้จากการโฆษณาภาพยนตร์ไทยภายในประเทศประมาณ 500 ล้านบาท และรายได้จากการส่งออกภาพยนตร์ไทยประมาณ 300 ล้านบาท

5. ส่วนการฉายภาพยนตร์ เป็นกิจกรรมด้านธุรกิจโรงภาพยนตร์ทั้งในกรุงเทพ และต่างจังหวัด ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องนอกจากเจ้าของโรงภาพยนตร์เองแล้ว ยังมีผู้ประกอบการเกี่ยวกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์สำหรับให้เช่าพื้นที่สร้างโรงภาพยนตร์ บริษัทรับเหมาก่อสร้างโรงภาพยนตร์ บริษัทจำหน่ายอุปกรณ์เกี่ยวกับโรงภาพยนตร์ตั้งแต่ เครื่องฉาย จอ ระบบเสียง อุปกรณ์จำหน่ายเครื่องดื่ม และข้าวโพดคั่ว ผู้จำหน่ายสินค้าของที่ระลึกเกี่ยวกับภาพยนตร์ และบริษัทโฆษณาในโรงภาพยนตร์ ประมาณการขนาดของธุรกิจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงภาพยนตร์โดยคิดเฉพาะส่วนของภาพยนตร์ไทย ได้แก่มูลค่าจากการขายบัตรชมภาพยนตร์ไทยโดยตรงในกรุงเทพมหานครประมาณ 1,000 ล้านบาท และต่างจังหวัดประมาณ 300 ล้านบาท รายได้ธุรกิจต่อเนื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย 300 ล้านบาท

6. ส่วนของวิดีโอ วีซีดี และดีวีดี เป็นกิจกรรมการที่เกี่ยวกับการซื้อขายสิทธิภาพยนตร์ไทยไปผลิตจัดทำเป็นรูปแบบของ วิดีโอ วีซีดี และดีวีดี ทั้งเพื่อการขาย และการเช่า ซึ่งจะมีผู้เกี่ยวข้องตั้งแต่ผู้ซื้อลิขสิทธิ์ผู้ผลิต ผู้ขายทั้งขายส่งและ แผงขายปลีก ตลอดจนศูนย์ให้เช่า ประมาณการว่าจะมีมูลค่าของลิขสิทธิ์ภาพยนตร์ไทยที่ซื้อขายกันปีละ 500 ล้านบาท การผลิตจำหน่ายและศูนย์เช่าเฉพาะภาพยนตร์ไทยอีกประมาณปีละ 2,500 บาท นอกจากนี้ในส่วนของการผลิตและอุตสาหกรรมต่อเนื่องของภาพยนตร์ไทยโดยตรงที่มีมูลค่าทางการตลาดประมาณปีละ 7,900 ล้านบาท แล้ว ยังมีผู้ประกอบการไทยที่มีอาชีพเกี่ยวกับการประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยซึ่งมีมูลค่าประมาณปีละ 1,000 บาท ทำให้ขนาดของธุรกิจภาพยนตร์ไทยจะมีขนาดรวมประมาณ 8,900 ล้านบาท

โครงสร้างของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยที่ไม่นับรวม การถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย

ขนาดของธุรกิจภาพยนตร์

ยอดรายได้ (ล้านบาท)

1. รายได้รวมในขั้นตอนก่อนและระหว่างการถ่ายทำ	1,500
2. รายได้ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำ	1,000
3. รายได้จากการฉายภาพยนตร์ไทยในโรงภาพยนตร์ กทม.	1,000
4. รายได้จากการขายภาพยนตร์ไทยสายหนังต่างจังหวัด	300
5. รายได้จากการขายสิทธิภาพยนตร์ไทยทำ วีซีดี ดีวีดี เคเบิลทีวี	500
6. รายได้จากการส่งออกภาพยนตร์ไทยไปต่างประเทศ	300
7. รายได้ของธุรกิจโรงภาพยนตร์ที่ไม่นับรายได้ค่าบัตร	300
8. รายได้จากการจำหน่ายวีซีดี ดีวีดี และการให้เช่า	2,500
9. รายได้ค่าโฆษณาเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย	500
10. รายได้จากการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย	1,000
รวมรายได้ในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย	8,900

รายละเอียดรายได้

1. รายได้ผู้เขียนบท
2. รายได้นักแสดง
3. รายได้ผู้กำกับและทีมงาน
4. รายได้ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย ทรงผม เครื่องประดับ และแต่งหน้า
5. รายได้ทีมงานสร้างฉากประกอบ
6. รายได้ผู้กำกับ
7. รายได้ช่างไฟฟ้า แสงสีเสียง
8. รายได้ตากล้อง
9. รายได้ผู้ให้เช่าอุปกรณ์ถ่ายทำ โรงถ่าย
10. รายได้บริษัทขายฟิล์ม
11. รายได้บริการห้องแล็บล้างฟิล์ม พิมพ์ฟิล์ม บันทึกเสียง ทำเทคนิค
12. รายได้นักพากย์ภาพยนตร์
13. รายได้การทำโฆษณาเกี่ยวกับภาพยนตร์
14. รายได้สื่อโฆษณาภาพยนตร์
15. รายได้การให้เช่าพื้นที่สร้างโรงภาพยนตร์
16. รายได้จากการก่อสร้างโรงภาพยนตร์
17. รายได้จากการขายอุปกรณ์โรงภาพยนตร์ เครื่องฉาย ระบบเสียง แก้วอี้ จอ
18. รายได้จากการจำหน่ายอาหารเครื่องดื่ม และของที่ระลึกเกี่ยวกับภาพยนตร์
19. รายได้จากการโฆษณาในโรงภาพยนตร์
20. รายได้จากการสนับสนุนทางการตลาดให้แก่ภาพยนตร์ และโรงภาพยนตร์
21. รายได้จากการจำหน่ายบัตรชมภาพยนตร์
22. รายได้จากการขายสิทธิภาพยนตร์ให้สายหนังต่างจังหวัด
23. รายได้จากการขายสิทธิภาพยนตร์ลงวิดีโอ ดีวีดี วีซีดี
24. รายได้จากการรับจ้างผลิตแผ่นวีซีดี ดีวีดี และวิดีโอ
25. รายได้จากการขายวิดีโอ ดีวีดี วีซีดี
26. รายได้จากการให้เช่าวิดีโอ ดีวีดี วีซีดี
27. รายได้จากโรงเรียนการสร้างนักแสดง จัดหานักแสดง

ระบบภาษีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์

ก่อนการถ่ายทำ

- ภาษีเงินได้นิติบุคคล 30%

การถ่ายทำ

- อากรนำเข้าวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ 20%
- ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับนักแสดง รายได้น้อยกว่า 300,000 บาท เสีย 60% มากกว่า 300,000 บาท เสีย 40%
- ภาษีเงินได้นิติบุคคลโรงถ่าย / ผู้ให้เช่าเครื่องมือ 30%
- ภาษีเงินได้นักแสดงต่างประเทศในไทย เสียหัก ณ. ที่จ่าย 10%

หลังการถ่ายทำ

- อากรนำเข้าวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในห้องแล็บ 20%
- อากรนำเข้าสินค้าต้นแบบ 20%
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล 30%

การตลาด

- ภาษีเงินได้นิติบุคคล 30%
- ภาษีหัก ณ. ที่จ่ายนำส่งค่าลิขสิทธิ์ไปต่างประเทศ 15%

การขาย

- ภาษีเงินได้นิติบุคคล 30%

วิดีโอ วีซีดี ดีวีดี

- ภาษีเงินได้นิติบุคคล 30%

การรวมกลุ่มของภาคเอกชน

1. สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ มีจำนวนสมาชิก 1,219 ราย ประกอบไปด้วยสมาชิก 11 สาขาวิชาชีพ ดังนี้

- สาขาผู้อำนวยการสร้าง
- สาขาผู้กำกับการแสดง
- สาขานักข่าวบันเทิง
- สาขาดารานักแสดง

- สาขาทีมงานสร้างภาพยนตร์
- สาขาแล็บ เทคนิค ล้างฟิล์มฟิล์มภาพยนตร์
- สาขานักพากษ์ภาพยนตร์
- สาขาเจ้าของโรงภาพยนตร์
- สาขาบริการจัดจำหน่ายภาพยนตร์
- สาขาผู้ผลิตและบริการจัดจำหน่ายวีดิทัศน์
- สาขานักวิชาการจากสถาบันการศึกษาและมหาวิทยาลัย
- ชมรมผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในไทย
- ชมรมผู้ประกอบการธุรกิจหนังแผ่น
- สมาคมธุรกิจบันเทิงไทย 1.4 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในปัจจุบันสามารถสรุปได้โดยสังเขป ดังนี้

- คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ (กสม.) สังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก่อตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 มีหน้าที่หลักในการให้ความเห็นและข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้มีกฎหมาย หรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับกิจการภาพยนตร์ ในปัจจุบันได้มีการเพิ่มเติมหน้าที่ในการพิจารณาการอนุมัติการถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศที่จะเข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย

- คณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ เป็นหน้าที่หลักของกองกำกับการสันติบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานด้านการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. 2473

- เจ้าพนักงานที่ปฏิบัติตาม พ.ร.บ. อาคาร พ.ศ. 2522 เพื่อควบคุมการก่อสร้างโรงภาพยนตร์

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์ กำกับดูแลด้านปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ภาพยนตร์

- คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ทำหน้าที่ส่งเสริมกิจการสร้างภาพยนตร์ไทย หรือการให้บริการแก่ธุรกิจสร้างภาพยนตร์ หรือบริการ Multimedia ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 2/2543 ซึ่งได้จัดประเภทของกิจการสร้างภาพยนตร์ไว้ในหมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค ประเภทที่ 7.17 โดยมีเงื่อนไขในการส่งเสริมการลงทุนคือ

1. ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรทุกชนิด สำหรับสิทธิและ ประโยชน์อื่น ให้ได้รับตามประกาศคณะกรรมการที่ 1/2543

2. ต้องมีเครื่องจักรอุปกรณ์ และขบข่ายธุรกิจตามที่คณะกรรมการ กำหนด

2. ประวัติการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์

- ปี 2533 เริ่มระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย นับเป็นจุดเริ่มของการเสนอปรับปรุงกฎหมายภาพยนตร์ 3 ฉบับ พ.ร.บ. ภาพยนตร์ พ.ศ. 2473, พ.ร.บ. ภาพยนตร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2479 และประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 205 ลงวันที่ 9 ก.ย. 2515

- ปี 2537 ขั้บเคลื่อนโดยนายกระมล ทองธรรมชาติ, นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์ และนายไพจิตร ศุภวาริ

- ปี 2539 เปลี่ยนผู้รับผิดชอบเป็นนายเรืองวิทย์ ลิกค์ นายกระมล ทองธรรมชาติ และนายสุพจน์ พิสิษฐุฒินันท์

- ปี 2540 จัดสัมมนา 2 ครั้งโดย กรมประชาสัมพันธ์ และคณะกรรมการ ศาสนา ศิลป และวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร ประเด็นยกเลิกเซ็นเซอร์ แล้วใช้ระบบ Rating แทน และจัดตั้งสภาภาพยนตร์ให้เอกชนดูแลกันเอง

- ปี 2542 เปลี่ยนผู้รับผิดชอบเป็นคุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ได้มอบหมายให้ รศ. ปิยกุล เลาว์ณยศศิริ และนายคมม อรรถเดช จัดเสวนา และร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ร่าง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ฉบับใหม่

- ปี 2543 สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ปรับปรุงร่างกฎหมายโดยให้มีการ จัดตั้งสภาภาพยนตร์แห่งชาติเป็นองค์กรอิสระ ทำหน้าที่ส่งเสริม กำกับดูแล การประกอบวิชาชีพ และอุตสาหกรรมภาพยนตร์โดย ร่วมกับภาครัฐในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย แต่เกิด ความเห็นแย้งจากภาครัฐที่ต้องการแยกการควบคุมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในไทยไปอยู่ ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย (กสท) ในที่สุด กรม. ได้มีมติอนุมัติหลักการให้ปรับปรุง แก้ไข พ.ร.บ. ภาพยนตร์ พ.ศ. 2473 โดยมีหลักการดังนี้

1. ให้จัดตั้งสภาภาพยนตร์แห่งชาติเป็นรูปแบบองค์กรเอกชน บริหาร กำกับ และดูแลกันเอง

2. ให้สภาภาพยนตร์แห่งชาติรับผิดชอบการตรวจพิจารณาภาพยนตร์แทนกอง ทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3. การดำเนินงานของสภาภาพยนตร์แห่งชาติมีรายได้จากกองทุนที่ได้รับการ อุดหนุนจากรัฐ

- ปี 2544 เปลี่ยนรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเป็นนายสมศักดิ์ เทพสุทิน ได้มีการเพิ่ม เดิมมติกรม. เดิมใน 2 ประเด็นหลักคือ

1. แยกอำนาจการอนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในไทยออกจากสภาภาพยนตร์แห่งชาติ

2. จัดตั้งองค์กรด้านสิทธิประโยชน์และสวัสดิการของบุคคลในวงการภาพยนตร์เป็นองค์กรที่ 3 แยกออกจากสภาภาพยนตร์แห่งชาติ

- มย. 2544 กลุ่ม สส. ไทยรักไทย นำโดยนายไพศาล จันทรภักดี, นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน และนายเสกสรวร แสนภูมิจำร่วมกันเสนอร่าง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร

- กค. 2544 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ ครม. ให้รวมพิจารณากฎหมายว่าด้วยเทปและวัสดุโทรทัศน์ เข้าพิจารณาร่วมกัน พร้อมเสนอความเห็นค้านไม่ให้สภาภาพยนตร์ มีอำนาจในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- สค. 44 - มีค. 45 มีการเคลื่อนไหวแก้ไขร่าง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ฉบับใหม่ตามแนวทางของกฤษฎีกา และการสัมมนาระดมความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ

- 2 เม.ย. 45 ครม. มีมติอนุมัติหลักการปรับปรุง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ พ.ศ. 2473 ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และประธานกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยเสนอ และแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปดำเนินการยกร่างตามมติครม.

- ตค. 45 นายกสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ (นายสมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ) นำกรรมการบริหาร เข้าหารือเร่งรัดการร่าง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ฉบับใหม่ โดยนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี เครืองาม เป็นผู้รับผิดชอบ

- มค. 46 ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรียกเลิกคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

- กย. 46 นายสมชัย จัตรพัฒน์ศิริ ยื่นเสนอร่าง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยตัดหมวดว่าด้วยเงินกองทุนออกจากร่างของนายไพศาล จันทรภักดี

- พย. 46 สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว พิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับ สส. สมชัย ร่วมกับฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และทำความเข้าใจตอบกลับสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในขณะเดียวกันสำนักงานผู้แทนทางการค้าไทย เริ่มศึกษาวางยุทธศาสตร์พัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยสู่ตลาดโลก แต่มุ่งเน้นเฉพาะการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในไทย

- มค. 47 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เชิญผู้เกี่ยวข้องหารือ การปรับปรุงร่างกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์ตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้นำเสนอ ครม.

- กพ. 47 คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาการเรียนของประชาชน และศึกษาปัญหาเฉพาะกิจในคณะกรรมการศาสนา เชิญผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมหารือการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์ และจัดสัมมนาครั้งใหญ่ที่สภาฯในเดือนมีนาคม 47 และต่างจังหวัดในเดือนเมษายน 47

- กพ. 47 - สค. 47 คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาการเรียนของประชาชน และศึกษาปัญหาเฉพาะกิจในคณะกรรมการศาสนา พร้อมด้วยหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย ได้แก่ สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ชมรมผู้ประกอบการประสาณงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในไทย สมาคมธุรกิจโฆษณาภาพยนตร์แห่งชาติ ได้ร่วมกันพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ฉบับใหม่ที่ร่างโดยท่านประเทือง เครือหงส์ ซึ่งได้นำเสนอเข้าสู่ขั้นตอนการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งคาดการณ์ว่าจะสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จในสมัยประชุมของสภาผู้แทนราษฎรชุดใหม่ในปี พ.ศ. 2548

- 26 ธันวาคม 2547 คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้นำเสนอร่าง พ.ร.บ. ภาพยนตร์ฉบับใหม่ ที่ร่างร่วมกันระหว่างกระทรวงวัฒนธรรม และภาคเอกชน เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ที่มา: www.thainationalfilm.com